

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2024. gada 18. jūnijā *

Apelācija – Ekonomikas un monetārā politika – Banku savienība – Regula (ES) Nr. 806/2014 – Vienotais noregulējuma mehānisms – Noregulējuma procedūra, kas piemērojama gadījumā, ja vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga – 18. panta 7. punkts – Vienotā noregulējuma valdes pieņemta noregulējuma shēma – Eiropas Komisijas veikts šīs shēmas apstiprinājums – 86. panta 2. punkts – Akts, par kuru var celt prasību – Atcelšanas prasība – Pieņemamība

Lietā C-551/22 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2022. gada 17. augustā iesniegusi

Eiropas Komisija, kuru pārstāv *L. Flynn, P. Němečková, A. Nijenhuis, A. Steiblytė* un *D. Triantafyllou*, pārstāvji,

prasītāja,

pārējie lietas dalībnieki –

Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno, Madride (Spānija),

Stiftung für Forschung und Lehre (SFL), Cīrihe (Šveice), ko pārstāv *R. Pelayo Jiménez* un *R. Pelayo Torrent*, *abogados*,

prasītāji pirmajā instancē,

Vienotā noregulējuma valde (VNV), ko pārstāv *H. Ehlers, S. Fernández Rupérez, A. R. Lapresta Bienz* un *J. M. Rius Riu*, pārstāvji, kuriem palīdz *F. B. Fernández de Trocóniz Robles*, *abogado*, un *B. Meyring* un *S. Schelo*, *Rechtsanwälte*,

atbildētāja pirmajā instancē,

Spānijas Karaliste,

Eiropas Parlaments, ko pārstāv *J. Etienne, P. López-Carceller, M. Menegatti, L. Stefani* un *L. Visaggio*, pārstāvji,

Eiropas Savienības Padome, ko pārstāv *J. Bauerschmidt, J. Haunold, H. Marcos Fraile* un *A. Westerhof Löfflerová*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – spāņu.

Banco Santander SA, Santander (Spānija), ko pārstāv *J. Remón Peñalver*, *J. M. Rodríguez Cárcamo*, *A. M. Rodríguez Conde* un *D. Sarmiento Ramírez-Escudero*, *abogados*,

personas, kas iestājušās lietā pirmajā instancē,

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], priekšsēdētāja vietnieks L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], palātu priekšsēdētāji K. Jirimēe [*K. Jürimäe*], K. Likurģs [*C. Lycourgos*], J. Regans [*E. Regan*], T. fon Danvics [*T. von Danwitz*] (referents), F. Biltšens [*F. Biltgen*] un N. Pisarra [*N. Piçarra*], tiesneši S. Rodins [*S. Rodin*], P. Dž. Švirebs [*P. G. Xuereb*], L. S. Rosi [*L. S. Rossi*], N. Jēskinens [*N. Jääskinen*], N. Vāls [*N. Wahl*], I. Ziemele un D. Gracijs [*D. Gratsias*],

ģenerālvokāte: T. Čapeta [*T. Čapeta*],

sekretāre: L. Karasko Marko [*L. Carrasco Marco*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2023. gada 13. jūnija tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2023. gada 9. novembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar apelācijas sūdzību Eiropas Komisija lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2022. gada 1. jūnija spriedumu *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno* un *SFL/VNV* (T-481/17, turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”, EU:T:2022:311), ar kuru tā noraidīja *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno* (turpmāk tekstā – “*Fundación*”) un *Stiftung für Forschung und Lehre (SFL)* atcelšanas prasību par Vienotās noregulējuma valdes (VNV) izpildsesijas 2017. gada 7. jūnija Lēmumu SRB/EES/2017/08 par noregulējuma shēmas pieņemšanu attiecībā uz *Banco Popular Español SA* (turpmāk tekstā – “strīdīgā noregulējuma shēma”).

Atbilstošās tiesību normas

Regula (ES) Nr. 1024/2013

- 2 Padomes Regulas (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV 2013, L 287, 63. lpp.), 6. panta 4. un 5. punktā ir noteikts:

“4. Attiecībā uz 4. pantā minētajiem uzdevumiem, izņemot minētā panta 1. punkta a) un c) apakšpunktu, [Eiropas Centrālā banka (ECB)] ir šā panta 5. punktā minētie pienākumi un valsts kompetentajām iestādēm ir šā panta 6. punktā minētie pienākumi [...] uzraudzīt šādas

kredītiestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, vai kredītiestāžu, kas veic uzņēmējdarbību neiesaistītajās dalībvalstīs, filiāles, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajās dalībvalstīs:

– tās, kuras ir mazāk nozīmīgas konsolidētā līmenī, lielākajā konsolidācijas līmenī iesaistītajās dalībvalstīs, vai individuāli kredītiestāžu, kas veic uzņēmējdarbību neiesaistītajās dalībvalstīs, filiāļu, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajās dalībvalstīs, konkrētā gadījumā. Nozīmīgumu nosaka, pamatojoties uz šādiem kritērijiem:

- i) lielums;
- ii) nozīmīgums [Eiropas] Savienības vai iesaistītās dalībvalsts ekonomikā;
- iii) pārrobežu darbības nozīmīgums.

Saistībā ar pirmo daļu kredītiestādi, finanšu pārvaldītājsabiedrību vai jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību neuzskata par mazāk nozīmīgu, izņemot gadījumus, kad to pamato īpaši apstākļi, kas jāprecizē metodoloģijā, ja tā atbilst jebkuram no šādiem kritērijiem:

- i) kopējā aktīvu vērtība pārsniedz EUR 30 miljardus;
- ii) kopējo aktīvu attiecība pret iesaistītās dalībvalsts, kurā tā veic uzņēmējdarbību, [iekšzemes kopprodukts (IKP)] pārsniedz 20 %; ja vien tās aktīvu kopējā vērtība nav mazāka par EUR 5 miljardiem;
- iii) pēc tam, kad attiecīgās valsts kompetentā iestāde ir paziņojusi, ka tā šādu iestādi uzskata par nozīmīgu attiecībā uz iekšzemes ekonomiku, pēc vispusīga ECB veikta minētās kredītiestādes izvērtējuma, tostarp bilances izvērtējuma, ECB pieņem lēmumu, ar ko apstiprina šādu nozīmīgumu.

ECB pēc savas iniciatīvas var uzskatīt iestādi par nozīmīgu arī tad, ja tā ir izveidojusi bankas meitas sabiedrības vairāk nekā vienā iesaistītajā dalībvalstī un tās pārrobežu aktīvi vai saistības veido ievērojamu daļu no tās kopējiem aktīviem vai saistībām, uz kuriem attiecas metodoloģijā noteiktie nosacījumi.

[..]

5. Attiecībā uz 4. punktā minētajām kredītiestādēm un saskaņā ar 7. punktā aprakstīto sistēmu:

[..]

b) ja nepieciešams nodrošināt augstu uzraudzības standartu saskaņotu piemērošanu, ECB var jebkurā laikā pēc savas iniciatīvas pēc apspriešanās ar valsts kompetentajām iestādēm vai pēc valsts kompetentās iestādes pieprasījuma nolemt pati tieši izmantot visas attiecīgās pilnvaras attiecībā uz vienu vai vairākām 4. punktā minētām kredītiestādēm [..];

[..].”

VNM regula

- 3 Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp., turpmāk tekstā – “VNM regula”), 24., 26., 62., 90. un 120. apsvērumus ir formulēti šādi:

“(24) Ņemot vērā to, ka noregulējuma politiku var pieņemt tikai Savienības iestādes un ka ikvienas konkrētās noregulējuma shēmas pieņemšanā tiek atstāta zināma rīcības brīvība, ir jāparedz atbilstoša [Eiropas Savienības] Padomes un Komisijas iesaistīšanās, jo tās ir iestādes, kas saskaņā ar LESD 291. pantu var izmantot īstenošanas pilnvaras. Ar Valdes pieņemtajiem noregulējuma lēmumiem saistīto rīcības brīvības aspektu novērtēšana būtu jāveic Komisijai. Ņemot vērā noregulējuma lēmumu būtisko ietekmi uz dalībvalstu finansiālo stabilitāti un Savienību kopumā, kā arī uz dalībvalstu fiskālo suverenitāti, ir svarīgi, lai īstenošanas pilnvaras pieņemt atsevišķus ar noregulējumu saistītus lēmumus tiktu uzticētas Padomei. Tādēļ Padomei pēc Komisijas ierosinājuma būtu efektīvi jāpārbauda Valdes veiktais sabiedrības interešu pastāvēšanas izvērtējums un jāizvērtē jebkādas būtiskas izmaiņas Fonda līdzekļu summā, ko paredzēts izmantot konkrētai noregulējuma darbībai. Turklāt Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt deleģētos aktos, lai precizētu kritērijus vai nosacījumus, kuri Valdei jāņem vērā tās dažādo pilnvaru īstenošanā. Šādai noregulējuma uzdevumu uzticēšanai nekādā gadījumā nevajadzētu apgrūtināt finanšu pakalpojumu iekšējā tirgus darbību. Tādēļ [(EBI) Eiropas Banku iestāde] būtu jāsauglabā sava loma un visas pašreizējās pilnvaras un uzdevumi, proti, tai būtu jāpilnveido un jāveicina visām dalībvalstīm piemērojamo Savienības tiesību aktu konsekventa piemērošana un jāsekmē uzraudzības prakses konverģence visā Savienībā.

[..]

(26) ECB kā uzraudzības iestādei [vienotā uzraudzības mehānisma (VUM)] satvarā un Valdei būtu jāspēj novērtēt to, vai kredītiestāde kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga un vai ir pamatotas izredzes, ka jebkāda alternatīva privātā sektora vai uzraudzības darbība pieņemamā laikposmā novērstu tās maksātnespēju. Valdei, ja tā uzskata, ka ir apmierināti visi noregulējuma sākšanai nepieciešamie nosacījumi, būtu jāpieņem noregulējuma shēma. Ar noregulējuma shēmas pieņemšanu saistītā procedūra, kurā ir iesaistīta Komisija un Padome, pastiprina nepieciešamo Valdes darbības neatkarību, vienlaikus ievērojot principu, saskaņā ar kuru pilnvaras tiek deleģētas aģentūrām, kā to interpretējusi Eiropas Savienības Tiesa (“Tiesa”). Tādēļ šī regula paredz, ka Valdes pieņemtā noregulējuma shēma stājas spēkā tikai tad, ja 24 stundas pēc tam, kad Valde to ir pieņēmusi, ne Padome, ne Komisija nav izteikušas iebildumus vai ja noregulējuma shēmu ir apstiprinājusi Komisija. Pamatam tam, ka Padome pēc Komisijas ierosinājuma iebilst pret Valdes pieņemto noregulējuma shēmu, vajadzētu būt tikai sabiedrības interesēm un Komisijas izdarītām būtiskām izmaiņām Valdes ierosinātajā apmērā, kādā drīkst izmantot Fonda līdzekļus.

Izmaiņas Fonda līdzekļu summā salīdzinājumā ar Valdes sākotnēji ierosināto summu, kuras atbilst 5 % vai vairāk, būtu jāuzskata par būtiskām. Padomei būtu vai nu jāapstiprina Komisijas priekšlikums, vai arī jāiebilst pret šo priekšlikumu, to negrozot. Komisijai kā novērotājam Valdes sanāksmēs būtu pastāvīgi jāpārbauda tas, vai Valdes pieņemtā noregulējuma shēma pilnībā atbilst šai regulai, vai tā nodrošina pienācīgu līdzsvaru starp dažādajiem mērķiem un interesēm, vai tajā ir ievērotas sabiedrības intereses un vai ir saglabāta iekšējā tirgus integritāte. Ņemot vērā to, ka noregulējuma darbība ir saistīta ar ļoti

ātru lēmumu pieņemšanas procesu, Padomei un Komisijai būtu cieši jāsadarbojas, un Padomei nevajadzētu paralēli veikt Komisijas jau sākto sagatavošanas darbu. Valdei būtu jāsniedz norādījumi valstu noregulējuma iestādēm, kurām būtu jāveic visi noregulējuma shēmas īstenošanai nepieciešamie pasākumi.

[..]

- (62) Īpašumtiesību aizskārumam nevajadzētu būt nesamērīgam. Tā rezultātā skartajiem akcionāriem un kreditoriem nevajadzētu būt lielākiem zaudējumiem nekā tie, kas būtu radušies, ja vienība būtu likvidēta laikā, kad tika pieņemts noregulējuma lēmums. Ja noregulējamās iestādes aktīvi tiek daļēji pārvesti privātam pircējam vai pagaidu iestādei, noregulējamās iestādes atlikusī daļa būtu jālikvidē saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru. Lai aizsargātu vienības akcionārus un kreditorus likvidācijas procedūras laikā, tiem likvidācijas procesā vajadzētu būt tiesībām saņemt prasījumu atlīdzību tādā apmērā, kas nav mazāks par summu, kuru tie saskaņā ar aplēsēm būtu atguvuši, ja vienība kopumā būtu tikusi likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru.

[..]

- (90) Piemērojot noregulējuma instrumentus un īstenojot noregulējuma pilnvaras, Valdei būtu jānodrošina norādījumi valstu noregulējuma iestādēm nodrošināt to, ka attiecīgo vienību darbinieku pārstāvji tiek informēti un attiecīgā gadījumā ar viņiem notiek apspriešanās, kā to paredz [Eiropas Parlamenta un Padomes] Direktīva 2014/59/ES [(2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV 2014, L 173, 190. lpp.)].

[..]

- (120) [Vienotais noregulējuma mehānisms (VNM)] apvieno Valdi, Padomi, Komisiju, un iesaistīto dalībvalstu noregulējuma iestādes vienotu uzdevumu izpildē. Saskaņā ar LESD 263. pantu Tiesas jurisdikcijā ir Valdes, Padomes un Komisijas pieņemto lēmumu likumības izskatīšana, kā arī to ārpuslīgumiskās atbildības noteikšana. Turklāt saskaņā ar LESD 267. pantu Tiesas kompetencē ir pēc dalībvalstu tiesu iestāžu pieprasījuma sniegt prejudiciālus nolēmumus par Savienības iestāžu, struktūru vai aģentūru tiesību aktu spēkā esamību un interpretāciju. Dalībvalstu tiesu iestādēm saskaņā ar šo valstu tiesību aktiem vajadzētu būt kompetentām izskatīt to lēmumu likumību, kurus pieņēmušas iesaistīto dalībvalstu noregulējuma iestādes, īstenojot savas pilnvaras, kas tām piešķirtas ar šo regulu, kā arī noteikt to ārpuslīgumisko atbildību.”

4 VNM regulas 1. pantā “Priekšmets” ir noteikts:

“Ar šo regulu tiek izveidoti vienoti noteikumi un vienota procedūra 2. pantā minēto vienību noregulējumam, kuras veic uzņēmējdarbību 4. pantā minētajās iesaistītajās dalībvalstīs.

Minētos vienotos noteikumus un minēto vienoto procedūru piemēro Vienotā noregulējuma valde, kas izveidota saskaņā ar 42. pantu (“Valde”) kopā ar Padomi un Komisiju, un valstu noregulējuma iestādēm, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu (VNM), kurš izveidots ar šo regulu. VNM atbalsta vienots banku noregulējuma fonds (“Fonds”).

[..]”

5 Šīs regulas 2. pantā “Darbības joma” ir paredzēts:

“Šo regulu piemēro šādām vienībām:

- a) kredītiestādēm, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajās dalībvalstīs;
- b) mātesuzņēmumiem, tostarp finanšu pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, kas veic uzņēmējdarbību kādā no iesaistītajām dalībvalstīm, ja to konsolidēto uzraudzību veic ECB saskaņā ar [Regulas Nr. 1024/2013] 4. panta 1. punkta g) apakšpunktu;

[..].”

6 VNM regulas 7. panta “Uzdevumu sadale VNM” 1. un 2. punktā ir noteikts:

“1. Valde ir atbildīga par efektīvu un saskaņotu VNM darbību.

2. Ievērojot 31. panta 1. punktā minētos noteikumus, Valde ir atbildīga par noregulējumu plānu izstrādi un visu ar noregulējumu saistīto lēmumu pieņemšanu attiecībā uz:

- a) 2. pantā minētajām vienībām, kas neietilpst grupā, kā arī grupām:
  - i) kuras uzskatāmas par nozīmīgām saskaņā ar [Regulas Nr. 1024/2013] 6. panta 4. punktu; vai
  - ii) attiecībā uz kurām ECB saskaņā ar [Regulas Nr. 1024/2013] 6. panta 5. punkta b) apakšpunktu nolēmusi pati nepastarpināti īstenot visas attiecīgās pilnvaras; un
- b) citām pārrobežu grupām.”

7 VNM regulas 14. pantā “Noregulējuma mērķi” ir noteikts:

“1. Rīkojoties saskaņā ar 18. pantā minēto noregulējuma procedūru, Valde, Padome Komisija un, attiecīgā gadījumā, valstu noregulējuma iestādes, īstenojot savus attiecīgos pienākumus, ņem vērā noregulējuma mērķus, un izvēlas tos noregulējuma instrumentus un noregulējuma pilnvaras, ar ko, pēc to ieskatiem, vislabāk sasniedzami noregulējuma mērķi, kas ir būtiski konkrētajā gadījumā.

2. Šā panta 1. punktā minētie noregulējuma mērķi ir šādi:

- a) garantēt kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību;
- b) izvairīties no ievērojami negatīvas ietekmes uz finanšu stabilitāti, jo īpaši novērst kaitīgas ietekmes izplatīšanos, tostarp tirgus infrastruktūrās, un uzturēt tirgus disciplīnu;
- c) aizsargāt publiskā sektora līdzekļus, maksimāli samazinot paļaušanos uz ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem;

d) aizsargāt noguldītājus, uz kuriem attiecas [Eiropas Parlamenta un Padomes] Direktīva 2014/49/ES [(2014. gada 16. aprīlis) par noguldījumu garantiju sistēmām (OV 2014, L 173, 149. lpp.)], kā arī ieguldītājus, uz kuriem attiecas [Eiropas Parlamenta un Padomes] Direktīva 97/9/EK [(1997. gada 3. marts) par ieguldītāju kompensācijas sistēmām (OV 1997, L 84, 22. lpp.)];

e) aizsargāt klientu finanšu līdzekļus un klientu aktīvus.

Tiecoties panākt pirmajā daļā minētos mērķus, Valde, Padome, Komisija un, attiecīgā gadījumā, valstu noregulējuma iestādes cenšas maksimāli samazināt noregulējuma izmaksas un neiznīcināt vērtību, ja vien tas nav nepieciešams noregulējuma mērķu sasniegšanai.

3. Ievērojot dažādus šīs regulas noteikumus, noregulējuma mērķi ir vienlīdz nozīmīgi, un tos līdzsvaro atbilstīgi katra konkrētā gadījuma būtībai un apstākļiem.”

8 Saskaņā ar šīs regulas 15. panta 1. punktu VNV, Padome, Komisija un – attiecīgā gadījumā – valstu noregulējuma iestādes “veic visus piemērotos pasākumus”, lai noregulējuma pasākums tiktu piemērots atbilstoši šajā tiesību normā ietvertajiem principiem, rīkojoties minētās regulas 18. pantā definētās noregulējuma procedūras kontekstā.

9 VNM regulas 18. pantā “Noregulējuma procedūra” ir paredzēts:

“1. Valde pieņem noregulējuma shēmu saskaņā ar 6. punktu attiecībā uz 7. panta 2. punktā minētajām vienībām un grupām, kā arī, ja ir izpildīti nosacījumi minēto punktu piemērošanai, 7. panta 4. punkta b) apakšpunktā un 5. punktā minētajām vienībām un grupām, tikai tad, ja pēc paziņojuma saņemšanas saskaņā ar šā punkta ceturto daļu vai pēc savas iniciatīvas tā savā izpildsesijā novērtē, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnešpējīga;

b) ņemot vērā laika resursus un citus būtiskus apstākļus, nepastāv pamatotas izredzes, ka alternatīvi privātā sektora pasākumi, tostarp institucionālās aizsardzības shēmas pasākumi, kas īstenoti attiecībā uz vienību, vai uzraudzītāja darbība, tostarp agrīnas intervences pasākumi vai attiecīgo kapitāla instrumentu norakstīšana vai konvertācija saskaņā ar 21. pantu, pieņemamā termiņā novērstu vienības maksātnešpēju;

c) noregulējuma darbība ir vajadzīga sabiedrības interesēs, ievērojot šā panta 5. punktu.

Pirmās daļas a) apakšpunktā minētā nosacījuma pastāvēšanu novērtē ECB, iepriekš apspriežoties ar Valdi. Valde izpildsesijā var izdarīt šādu novērtējumu tikai pēc tam, kad ir informējusi ECB par savu nodomu, un tikai tad, ja ECB trīs kalendāro dienu laikā pēc minētās informācijas saņemšanas šādu konstatējumu neizdara. ECB nekavējoties sniedz Valdei visu attiecīgo informāciju, ko Valde pieprasa novērtējuma izdarīšanas vajadzībām.

Ja ECB novērtē, ka attiecībā uz pirmajā daļā minētu vienību vai grupu ir izpildīts šā punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minētais nosacījums, tā šo novērtējumu nekavējoties paziņo Komisijai un Valdei.

Pirmās daļas b) apakšpunktā minētā nosacījuma novērtēšanu veic Valde savā izpildsesijā vai – attiecīgā gadījumā – valstu noregulējuma iestādes ciešā sadarbībā ar ECB. Arī ECB var informēt

Valdi vai attiecīgo valstu noregulējuma iestādes par to, ka tā uzskata, ka ir izpildīts minētajā apakšpunktā noteiktais nosacījums.

2. Neskarot gadījumus, kad ECB ir nolēmusi pati nepastarpināti saskaņā ar [Regulas Nr. 1024/2013] 6. panta 5. punkta b) apakšpunktu veikt uzdevumus, kas saistīti ar kredītiestāžu uzraudzību, gadījumā, kad tā saņēmusi paziņojumu saskaņā ar 1. punktu vai ja Valde plāno pēc savas iniciatīvas saskaņā ar 1. punktu veikt novērtējumu shēmu attiecībā uz 7. panta 3. punktā minētu vienību vai grupu, Valde savu novērtējumu nekavējoties paziņo ECB.

[..]

4. Piemērojot šā panta 1. punkta a) apakšpunktu, tiek uzskatīts, ka vienība kļūst maksātnespējīga vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, ja tā atbilst vienam vai vairākiem turpmāk minētajiem nosacījumiem:

[..]

5. Piemērojot šā panta 1. punkta c) apakšpunktu, uzskatāms, ka noregulējuma darbība ir sabiedrības interesēs, ja tā ir vajadzīga, lai sasniegtu vienu vai vairākus [14]. pantā minētos noregulējuma mērķus un ir samērīga ar šiem mērķiem, un ja, veicot vienības likvidāciju saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, minētie noregulējuma mērķi netiktu sasniegti tādā pašā mērā.

6. Ja 1. punktā noteiktie nosacījumi ir izpildīti, Valde pieņem noregulējuma shēmu. Noregulējuma shēma:

- a) uzsāk vienības noregulējuma procedūru;
- b) nosaka 22. panta 2. punktā minēto noregulējuma instrumentu piemērošanu noregulējamai iestādei, jo īpaši izslēgšanu no iekšējās rekapitalizācijas piemērošanas saskaņā ar 27. panta 5. un 14. punktu;
- c) nosaka Fonda izmantojumu noregulējuma darbības atbalstam saskaņā ar 76. pantu un saskaņā ar Komisijas lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 19. pantu.

7. Tiklīdz Valde pieņēmusi noregulējuma shēmu, tā to nekavējoties nosūta Komisijai.

Komisija 24 stundu laikā no brīža, kad Valde tai nosūtījusi noregulējuma shēmu, vai nu apstiprina noregulējuma shēmu, vai iebilst pret noregulējuma shēmas diskrecionāriem aspektiem gadījumos, uz kuriem neattiecas šā punkta trešā daļa.

Komisija 12 stundu laikā no brīža, kad Valde tai nosūtījusi noregulējuma shēmu, var ierosināt Padomei:

- a) iebilst pret noregulējuma shēmu, iebildumu pamatojot ar to, ka Valdes pieņemtā noregulējuma shēma neatbilst 1. punkta c) apakšpunktā minētajam sabiedrības interešu kritērijam;
- b) apstiprināt Valdes pieņemtajā noregulējuma shēmā norādīto apmēru, kādā paredzēts izmantot Fonda līdzekļus, vai iebilst pret būtiskām minētās summas izmaiņām.

Piemērojot šā punkta trešo daļu, Padome pieņem lēmumu ar vienkāršu balsu vairākumu.

Noregulējuma shēma var stāties spēkā tikai tad, ja 24 stundu laikā no brīža, kad Valde nosūtījusi noregulējuma shēmu, Padome vai Komisija nav izteikušas iebildumus.

Padome vai Komisija – atkarībā no apstākļiem – norāda iemeslus iebildumu izteikšanas pilnvaru īstenošanai.

Ja 24 stundu laikā no brīža, kad Valde nosūtījusi noregulējuma shēmu, Padome ir apstiprinājusi Komisijas priekšlikumu izdarīt izmaiņas noregulējuma shēmā, pamatojoties uz šā punkta trešās daļas b) apakšpunktu, vai Komisija izteikusi iebildumus saskaņā ar otro daļu, Valde astoņu stundu laikā izdara izmaiņas noregulējuma shēmā atbilstoši norādītajiem iemesliem.

Ja Valdes pieņemtajā noregulējuma shēmā paredzēts izslēgt konkrētas saistības 27. panta 5. punktā minētajos izņēmuma gadījumos un ja šādai izslēgšanai nepieciešams izmantot Fondu vai citu alternatīvu finansējuma avotu, lai aizsargātu iekšējā tirgus integritāti, Komisija var aizliegt ierosināto izslēgšanu vai pieprasīt izdarīt tajā grozījumus, minot pienācīgus iemeslus, kas balstīti uz to prasību pārkāpumiem, kuras izklāstītas 27. pantā un deleģētajā aktā, ko Komisijas pieņēmusi, pamatojoties uz [Direktīvas 2014/59] 44. panta 11. punktu.

8. Ja Padome iebilst pret iestādes noregulējuma procedūras uzsākšanu, pamatojot savu iebildumu ar to, ka nav izpildīts 1. punkta c) apakšpunktā minētais sabiedrības interešu kritērijs, attiecīgo vienību organizēti likvidē saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem.

9. Valde nodrošina, ka attiecīgās valstu noregulējuma iestādes veic nepieciešamās noregulējuma darbības noregulējuma shēmas īstenošanai. Noregulējuma shēmu adresē attiecīgajām valstu noregulējuma iestādēm, un tajā iekļauj norādījumus šīm iestādēm, kuras veic visus nepieciešamos pasākumus, lai īstenotu to saskaņā ar 29. pantu, īstenojot noregulējuma pilnvaras. Ja tiek sniegts valsts atbalsts vai fonda atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem, Valde rīkojas saskaņā ar Komisijas pieņemto lēmumu par minēto atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem.

10. Komisijai ir pilnvaras iegūt no Valdes jebkādu informāciju, ko tā uzskata par būtisku savu pienākumu izpildei, pamatojoties uz šo regulu. Valdei ir pilnvaras saskaņā ar šīs sadaļas 5. nodaļu iegūt no jebkuras personas informāciju, kas tai ir nepieciešama, lai sagatavotu noregulējuma darbību un pieņemtu par to lēmumu, tostarp noregulējuma plānos sniegtās informācijas atjauninājumus un papildinājumus.”

10 VNM regulas 22. panta “Noregulējuma instrumentu vispārējie principi” 2. un 4. punktā ir noteikts:

“2. Noregulējuma instrumenti, kas minēti 18. panta 6. punkta b) apakšpunktā, ir šādi:

- a) uzņēmuma pārdošanas instruments;
- b) pagaidu iestādes instruments;
- c) aktīvu nodalīšanas instruments;
- d) iekšējās rekapitalizācijas instruments.

[..]

4. Noregulējuma instrumentus piemēro 14. pantā minēto noregulējuma mērķu izpildes nolūkā saskaņā ar 15. pantā minētajiem noregulējuma principiem. Tos var piemērot vai nu atsevišķi, vai tos apvienojot, izņemot aktīvu nodalīšanas instrumentu, kuru var piemērot tikai kopā ar citu noregulējuma instrumentu.

[..]”

- 11 Šīs regulas 23. pantā “Noregulējuma shēma” ir paredzēts:

“Noregulējuma shēmā, ko Valde pieņem saskaņā ar 18. pantu, ievērojot lēmumus par valsts atbalstu vai Fonda atbalstu, paredz sīkāku informāciju par noregulējamai iestādei piemērojamajiem noregulējuma instrumentiem [..] un nosaka konkrētas summas un nolūk[u]s, kādiem Fondu izmanto.

[..]

Pieņemot noregulējuma shēmu, Valde, Padome un Komisija ņem vērā un izpilda noregulējuma plānu, kā minēts 8. pantā, ja vien Valde, ņemot vērā lietas apstākļus, neuzskata, ka noregulējuma mērķi tiks sasniegti efektīvāk, veicot darbības, kas nav noteiktas noregulējuma plānā.

Noregulējuma procesa gaitā Valde var grozīt un atjaunināt noregulējuma shēmu pēc nepieciešamības, ņemot vērā lietas apstākļus. Grozīšanai un atjaunināšanai piemēro 18. pantā paredzēto procedūru.

[..]”

- 12 Minētās regulas 30. panta “Pienākums sadarboties un apmainīties ar informāciju ar VNM” 1. un 2. punktā ir noteikts:

“1. Valde informē Komisiju par visām darbībām, ko tā veic noregulējuma sagatavošanai. Attiecībā uz jebkādu informāciju, kas saņemta no Valdes, Padomes un Komisijas locekļi, kā arī Padomes un Komisijas darbinieki ir pakļauti dienesta noslēpuma prasībām, kas noteiktas 88. pantā.

2. Veicot savus attiecīgos pienākumus saskaņā ar šo regulu, Valde, Padome, Komisija, ECB, valstu noregulējuma iestādes un valstu kompetentās iestādes cieši sadarbojas, jo īpaši noregulējuma plānošanas, agrīnas intervences un noregulējuma posmā saskaņā ar 8. līdz 29. pantu. Tās cita citai sniedz visu informāciju, kas nepieciešama to uzdevumu veikšanai.”

- 13 VNM regulas 43. panta 3. punkts ir šāds:

“Gan Komisija, gan ECB norīko katra savu pārstāvi, kuram ir tiesības piedalīties izpildsesiju un plenārsesiju sanāksmēs kā pastāvīgam novērotājam.

Komisijas un ECB pārstāvjiem ir tiesības piedalīties debatēs, un viņiem ir pieejami visi dokumenti.”

- 14 Šīs pašas regulas 86. pantā “Prasības Tiesā” ir noteikts:

“1. Saskaņā ar LESD 263. pantu Tiesā var celt prasību, apstrīdot Pārsūdzību izskatīšanas grupas lēmumu vai gadījumos, kad nav tiesību iesniegt pārsūdzību Pārsūdzību izskatīšanas grupai, Valdes pieņemtu lēmumu.

2. Saskaņā ar LESD 263. pantu dalībvalstis un Savienības iestādes, kā arī ikviena fiziska vai juridiska persona par Valdes lēmumiem var iesniegt prasību Tiesā.

3. Saskaņā ar LESD 265. pantu gadījumā, ja Valdei ir pienākums rīkoties un tā nepieņem lēmumu, Tiesā var uzsākt tiesvedību par bezdarbību.

4. Valde veic nepieciešamos pasākumus, lai īstenotu Tiesas spriedumu.”

Tiesvedības priekšvēsture

- 15 Tiesvedības priekšvēsture ir izklāstīta pārsūdzētā sprieduma 24.–80. punktā. Šīs apelācijas vajadzībām tos var rezumēt šādi.
- 16 *Banco Popular Español SA* (turpmāk tekstā – “*Banco Popular*”) bija kredītiestāde, kura bija pakļauta tiešai ECB prudenciālai uzraudzībai.
- 17 2017. gada 7. jūnija izpildsesijā VNV, pamatojoties uz VNM regulu, ar Lēmumu SRB/EES/2017/08 attiecībā uz *Banco Popular* pieņēma strīdīgo noregulējuma shēmu.
- 18 Ievērojot šīs noregulējuma shēmas 1. pantu, VNV, sākot no noregulējuma dienas, nolēma piemērot *Banco Popular* noregulējuma procedūru, pamatojoties uz to, ka ir izpildīti šīs regulas 18. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi.
- 19 Kā izriet no minētās noregulējuma shēmas 2.–4. panta, vispirms – VNV uzskatīja, ka *Banco Popular* atradās maksātnespējas vai iespējamās maksātnespējas situācijā, pēc tam – nepastāvēja citi pasākumi, kas varētu novērst šīs bankas maksātnespēju saprātīgā termiņā, un visbeidzot – ka noregulējuma darbība minētās bankas pārdošanas instrumenta veidā ir nepieciešama, lai nodrošinātu tās kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību un novērstu ievērojamu negatīvu ietekmi uz finanšu stabilitāti.
- 20 Strīdīgās noregulējuma shēmas 5. panta 1. punkts ir formulēts šādi:
- “*Banco Popular* piemērotais noregulējuma instruments būs [VNM regulas] 24. pantā paredzētā uzņēmuma pārdošana, kas notiks, nododot akcijas ieguvējam. Kapitāla instrumentu norakstīšana un konvertācija tiek veikta tieši pirms uzņēmuma pārdošanas instrumenta piemērošanas.”
- 21 Šīs noregulējuma shēmas 6. pantā ir precizēti ar šo norakstīšanu un pārdošanu saistītie noteikumi.
- 22 Turklāt minētās noregulējuma shēmas 12. panta 1. punktā ir norādīts, ka tā “stājas spēkā” 2017. gada 7. jūnijā plkst. 6.30.
- 23 2017. gada 7. jūnijā plkst. 5.13 strīdīgā noregulējuma shēma tika iesniegta Komisijai apstiprināšanai.
- 24 Tās pašas dienas plkst. 6.30 šī iestāde pieņēma Lēmumu (ES) 2017/1246, ar ko apstiprina *Banco Popular Español SA* noregulējuma shēmu (OV 2017, L 178, 15. lpp.), un paziņoja to VNV. Šī lēmuma, kas labots 2017. gada 6. decembrī (OV 2017, L 320, 31. lpp.), 4. apsvērumā ir norādīts šādi:

“Komisija piekrīt šai noregulējuma shēmai. Jo īpaši tā piekrīt VNV sniegtajam pamatojumam, kāpēc noregulējums ir nepieciešams sabiedrības interesēs saskaņā ar [VNM regulas] 18. panta 5. punktu.”

- 25 Tāpat 2017. gada 7. jūnijā *Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB)* (Banku iestāžu pārstrukturēšanas fonds, Spānija) noteica nepieciešamos pasākumus strīdīgās noregulējuma shēmas īstenošanai atbilstoši VNM regulas 29. pantam.

Prasība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 26 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 2. augustā, *Fundación* un *SFL*, kuri tobrīd bija *Banco Popular* akcionāri, cēla prasību par strīdīgās noregulējuma shēmas atcelšanu.
- 27 Ar attiecīgi 2018. gada 1. augusta un 2019. gada 12. aprīļa lēmumiem Spānijas Karalistei, Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai, no vienas puses, un *Banco Santander SA*, no otras puses, tika atļauts iestāties lietā VNV prasījumu atbalstam.
- 28 Lai gan VNV vienīgi lūdza noraidīt prasību pēc būtības, neapstrīdot tās pieņemamību, Komisija iestāšanās rakstā norādīja uz prasības nepieņemamību. Tā apgalvoja, ka strīdīgā noregulējuma shēma ir tikai starpposma akts, kas nerada saistošas tiesiskās sekas, jo tā ar Lēmumu 2017/1246 apstiprināja šo noregulējuma shēmu, pārņēma to un piešķīra tai šādas sekas.
- 29 Arī Parlaments un Padome iestāšanās rakstos apgalvo, ka strīdīgā noregulējuma shēma pati par sevi nerada tiesiskas sekas attiecībā uz trešām personām LESD 263. panta izpratnē.
- 30 Izvērtējot prasības pieņemamību, Vispārējā tiesa vispirms pārsūdzētā sprieduma 112. punktā atgādināja, ka, protams, no pastāvīgās judikatūras izriet, ka personai, kas iestājusies lietā, nav tiesību patstāvīgi izvirzīt iebildi par nepieņemamību un ka tai tādējādi nav pienākuma izvērtēt tikai tās izvirzītos nepieņemamības pamatus. Tomēr minētā sprieduma 113. punktā tā uzskatīja, ka attiecībā uz absolūtu šķērslī tiesas procesam pēc savas ierosmes jāpārbauda prasības pieņemamība.
- 31 Turpinājumā Vispārējā tiesa izvērtēja, vai strīdīgo noregulējuma shēmu var uzskatīt par apstrīdamu tiesību aktu LESD 263. panta izpratnē. Šajā ziņā tā pārsūdzētā sprieduma 114. un 115. punktā atgādināja, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru par šādiem aktiem tiek uzskatīti visi iestāžu pieņemtie noteikumi – neatkarīgi no to formas –, kuru mērķis ir radīt saistošas tiesiskas sekas, un ka, lai noskaidrotu, vai akts rada šādas sekas, jāaplūko šī akta būtība un jāizvērtē minētās sekas, ievērojot tādas objektīvus kritērijus kā šī akta saturs, vajadzības gadījumā ņemot vērā tā pieņemšanas kontekstu, kā arī iestādes, kas to ir pieņēmusi, pilnvaras.
- 32 Šajā ziņā minētā sprieduma 116.–123. punktā Vispārējā tiesa konstatēja:
- “(116) [...] jānorāda, ka VNV īsteno pilnvaras, kas tai piešķirtas ar [VNM regulu], jo īpaši pilnvaras, kas paredzētas šīs regulas 16. panta 1. punktā, “[lemt] par finanšu iestādes, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajā dalībvalstī, noregulējuma darbību, ja 18. panta 1. punktā noteiktie nosacījumi ir izpildīti”. Tādējādi Savienības likumdevējs ir tieši piešķīris VNV lēmumu pieņemšanas kompetenci.
- 117 VNV lēmums par noregulējuma darbību ir akts, kas var stāties spēkā. [Strīdīgās] noregulējuma shēmas 12. pantā ir noteikts, ka tā stājas spēkā 2017. gada 7. jūnijā plkst. 6.30.

- 118 Turklāt saskaņā ar [VNM regulas] 23. panta pirmo daļu noregulējuma shēmā, ko VNV pieņem saskaņā ar šīs regulas 18. pantu, paredz sīkāku informāciju par noregulējamai iestādei piemērojamajiem noregulējuma instrumentiem, kuri jāisteno valstu noregulējuma iestādēm saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem Direktīvā 2014/59, kas ir transponēta valstu tiesību aktos.
- 119 Tādējādi saskaņā ar [strīdīgās] noregulējuma shēmas 9. pantu *FROB* ir jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai turpinātu šā lēmuma izpildi un īstenošanu. Jo īpaši *FROB* ir jāisteno *Banco Popular* pārdošana saskaņā ar [strīdīgajā] noregulējuma shēmā noteikto kārtību. [Strīdīgās] noregulējuma shēmas 10. pantā arī paredzēts, ka VNV ir jāuzrauga *FROB* [šīs] noregulējuma shēmas izpilde saskaņā ar [VNM regulas] 28. pantu.
- 120 Tādējādi ir jāuzskata, ka, ņemot vērā tās būtību, [strīdīgā] noregulējuma shēma ir jāuzskata par juridiski saistošu.
- 121 Turklāt jānorāda, ka [VNM regulas] 86. panta 1. punktā ir paredzēts, ka Pārsūdzību izskatīšanas grupas lēmumu vai gadījumos, kad nav tiesību iesniegt pārsūdzību Pārsūdzību izskatīšanas grupai, VNV pieņemtu lēmumu var apstrīdēt Eiropas Savienības Tiesā saskaņā ar LESD 263. pantu. Saskaņā ar [VNM regulas] 86. panta 2. punktu dalībvalstis un Savienības iestādes, kā arī jebkura fiziska vai juridiska persona var iesniegt prasību Eiropas Savienības Tiesā par VNV lēmumiem saskaņā ar LESD 263. pantu.
- 122 Šajā ziņā Tiesa ir norādījusi, ka [VNM regulas] 86. panta 2. punktā ir paredzēts, ka dalībvalstis un Savienības iestādes, kā arī jebkura fiziska vai juridiska persona saskaņā ar LESD 263. pantu par VNV lēmumiem var iesniegt prasību Eiropas Savienības Tiesā, un tajā ir norādīta tikai VNV, izslēdzot jebkuru citu Savienības iestādi vai struktūru (spriedums, 2021. gada 6. maijs, *ABLV Bank u.c./ECB*, C-551/19 P un C-552/19 P, EU:C:2021:369, 56. punkts).
- 123 Tiesa arī ir nospriedusi, ka noregulējuma procedūra ir kompleksa administratīva procedūra, kurā ir iesaistītas vairākas iestādes, un ka tikai tās gala rezultāts, kas izriet no VNV savas kompetences īstenošanas, var būt šīs regulas 86. panta 2. punktā paredzētās tiesas kontroles priekšmets (spriedums, 2021. gada 6. maijs, *ABLV Bank u.c./ECB*, C-551/19 P un C-552/19 P, EU:C:2021:369, 66. punkts).”
- 33 Pamatojoties uz šiem apsvērumiem, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 124. punktā secināja, ka strīdīgā noregulējuma shēma ir akts, par kuru var celt atcelšanas prasību.
- 34 Visbeidzot Vispārējā tiesa uzskatīja, ka šo secinājumu neliek apšaubīt Parlamenta, Padomes un Komisijas izvirzītie argumenti.
- 35 Šajā ziņā tā, pirmkārt, pārsūdzētā sprieduma 127. punktā norādīja, ka, lai gan noregulējuma shēma stājas spēkā tikai pēc tam, kad to ir apstiprinājusi Komisija, tas nenozīmē, ka šī apstiprinājuma rezultātā šīs noregulējuma shēmas autonomās tiesiskās sekas tiek atceltas par labu tikai Komisijas lēmuma sekām. Minētā sprieduma 128.–130. punktā, uzskatot, ka Komisijas apstiprināšana ir nepieciešamais posms, lai noregulējuma shēma stātos spēkā, un ka tā tai piešķir juridisku spēku, Vispārējā tiesa uzskatīja, ka 1958. gada 13. jūnija spriedumā *Meroni/Augstā iestāde* (9/56, turpmāk tekstā – “spriedums *Meroni/Augstā iestāde*”, EU:C:1958:7) noteikto pilnvaru deleģēšanas principu ievērošana nenozīmē, ka tiesiskas sekas rada vienīgi Komisijas pieņemtais lēmums. Tā uzskata, ka ir nepieciešams, lai Komisija apstiprinātu noregulējuma shēmu tās diskrecionārajos aspektos, lai tā

radītu tiesiskas sekas, tādējādi izvairoties no “patiesas atbildības nodošanas” judikatūras, kas izriet no šī pēdējā minētā sprieduma, izpratnē. Turklāt Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 132. punktā uzsvēra, ka Komisijai pašai ir kompetence izvērtēt noregulējuma shēmas diskrecionāros aspektus, tomēr tai nav pilnvaru īstenot VNV piešķirtās kompetences vai arī grozīt noregulējuma shēmu vai tās tiesiskās sekas.

- 36 Otrkārt, Vispārējā tiesa noraidīja argumentu, saskaņā ar kuru noregulējuma shēma Komisijai nav saistoša un ir sagatavojošs akts, par ko nevar celt prasību saskaņā ar LESD 263. pantu. Šajā ziņā tā pārsūdzētā sprieduma 137. punktā uzskatīja, ka ar VNM regulu noteiktās sarežģītās administratīvās procedūras kontekstā noregulējuma shēmu nevar uzskatīt par sagatavojošu aktu, kura mērķis būtu sagatavot Komisijas lēmumu. Lai gan saskaņā ar šīs regulas 18. panta 7. punktu tas, ka Komisija apstiprina noregulējuma shēmu, izraisa tās stāšanos spēkā un lai gan šī iestāde var iebilst pret šo shēmu saistībā ar tās diskrecionārajiem aspektiem, tā nevar ne iebilst pret tās tīri tehniskiem aspektiem, ne arī grozīt tos.
- 37 Treškārt, pārsūdzētā sprieduma 140.–142. punktā Vispārējā tiesa nosprieda, ka gan no VNM regulas 86. panta, gan no citām šīs regulas tiesību normām izriet, ka noregulējuma shēma ir akts, par kuru var celt prasību. 86. pants attiecoties ne tikai uz VNV autonomiem lēmumiem, kuriem nav vajadzīgs Komisijas apstiprinājums, bet gan uz visiem VNV lēmumiem, izņemot tos, ko var pārsūdzēt Pārsūdzību izskatīšanas grupā. Tādējādi noregulējuma shēma pēc definīcijas ietilpstot to lēmumu kategorijā, par kuriem saskaņā ar minēto 86. pantu var celt prasību, pamatojoties uz LESD 263. pantu.
- 38 Ceturtkārt, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 147. punktā uzskatīja, ka pretēja interpretācija nebūtu saderīga ar tiesiskās drošības un efektīvas tiesību aizsardzības tiesā principiem, ciktāl uz jebkuru personu, kuru skar VNV pieņemtais noregulējuma lēmums, attiektos tieši neparedzēts prasības pieņemamības nosacījums.
- 39 Visbeidzot – pārsūdzētā sprieduma 148. punktā Vispārējā tiesa noraidīja argumentu, ka neesot iespējams atcelt noregulējuma shēmu, ja Komisijas lēmums paliek spēkā. Šajā ziņā tā norādīja, ka gadījumā, ja tai būtu jāatceļ noregulējuma shēma, Komisijas lēmumam, ar kuru tā ir apstiprināta, zustu priekšmets.
- 40 Šādos apstākļos, pārsūdzētā sprieduma 149. punktā uzskatīdama, ka pēc tam, kad Komisija ir apstiprinājusi VNV pieņemto noregulējuma shēmu, tā rada tiesiskas sekas un ir uzskatāma par aktu, par kuru var celt patstāvīgu atcelšanas prasību, Vispārējā tiesa minētā sprieduma 150. punktā šajā lietā celto atcelšanas prasību atzina par pieņemamu.
- 41 Pēc būtības Vispārējā tiesa noraidīja visus izvirzītos pamatus un līdz ar to noraidīja prasību kā nepamatotu.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 42 Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:
- atcelt pārsūdzēto spriedumu, ciktāl Vispārējā tiesa pirmajā instancē celto atcelšanas prasību ir atzinusi par pieņemamu;

- atzīt pirmajā instancē celto atcelšanas prasību lietā T-481/17 par nepieņemamu un tādējādi pilnībā to noraidīt, un
  - piespriest prasītājiem pirmajā instancē atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas Komisijai radušies gan tiesvedībā Vispārējā tiesā, gan šajā apelācijas tiesvedībā.
- 43 *SFL* lūdz Tiesu noraidīt apelācijas sūdzību un piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 44 *VNV* lūdz Tiesu noraidīt apelācijas sūdzību un piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 45 Parlaments būtībā lūdz Tiesu apmierināt Komisijas apelācijas sūdzību un piespriest prasītājiem pirmajā instancē atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 46 Padome lūdz Tiesu – gadījumā, ja tā atceltu pārsūdzēto spriedumu, – konstatēt, ka nekas neliek apšaubīt *VNM* regulas un Direktīvas 2014/59 tiesiskumu.

Par apelācijas sūdzību

- 47 Apelācijas sūdzības, kas vērsta pret pārsūdzēto spriedumu, ciktāl tajā Vispārējā tiesa nosprieda, ka strīdīgā noregulējuma shēma ir akts, par kuru var celt prasību saskaņā ar LESD 263. pantu, pamatojumam Komisija izvirza trīs pamatus. Pirmais pamats ir par tiesību kļūdu LESD 263. panta ceturtās daļas un *VNM* regulas 18. panta 7. punkta interpretācijā. Otrais pamats attiecas uz tiesību kļūdu, interpretējot LESD 263. panta ceturto daļu, un uz Komisijas tiesību uz aizstāvību pārkāpumu. Trešais pamats ir par pretrunīgu pamatojumu pārsūdzētajā spriedumā.

Par pieņemamību

- 48 *SFL* apgalvo, ka apelācijas sūdzība nav pieņemama. Tā atgādina, ka pieteikumā par iestāšanos lietā ietvertie prasījumi var būt vērsti tikai uz to, lai atbalstītu viena lietas dalībnieka prasījumus, un no tā secina, ka Komisija, kurai pirmajā instancē bija personas, kas iestājusies lietā, statuss, apelācijas tiesvedībā nevar patstāvīgi izvirzīt iebildi par nepieņemamību.
- 49 Komisija un Parlaments iebilst pret šo argumentāciju.
- 50 Šajā ziņā no pārsūdzētā sprieduma izriet, ka Vispārējā tiesā Komisija ir atsaukusies uz prasības pirmajā instancē nepieņemamību, pamatojoties uz to, ka strīdīgā noregulējuma shēma nav apstrīdams tiesību akts. Turklāt, kā arī Vispārējā tiesa atgādināja pārsūdzētā sprieduma 112. un 113. punktā, lai gan personai, kas iestājusies lietā, nav tiesību patstāvīgi izvirzīt iebildi par nepieņemamību, attiecībā uz absolūtu šķērslī tiesas procesam prasības pieņemamība ir jāpārbauda pēc savas ierosmes (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1993. gada 24. marts, *CIRFS u.c./Komisija, C-313/90, EU:C:1993:111, 22. un 23. punkts*). Pārsūdzētā sprieduma 114.–149. punktā Vispārējā tiesa veica šādu prasības pieņemamības pārbaudi pēc savas ierosmes un šīs pārbaudes beigās atzina šo prasību par pieņemamu, tādējādi netieši noraidot Komisijas izvirzīto iebildi par nepieņemamību. Šajā apelācijas tiesvedībā jābūt iespējai minēto pārbaudi pakļaut Tiesas izvērtēšanai.

- 51 Šajā ziņā apstāklis, ka Vispārējā tiesa ar pārsūdzēto spriedumu ir noraidījusi pirmajā instancē celto prasību pēc būtības, nenozīmē, ka šī apelācijas sūdzība nav pieņemama. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru apelācijas sūdzība, kura iesniegta par Vispārējās tiesas spriedumu, ir pieņemama, ciktāl, lemjot pēc savas ierosmes vai saistībā ar iebildi par nepieņemamību, ko saistībā ar prasību ir izvirzījis kāds lietas dalībnieks, Vispārējā tiesa ir noraidījusi prasības nepieņemamību, lai gan turpmāk šajā pašā spriedumā tā šo prasību ir noraidījusi kā nepamatotu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2009. gada 10. septembris, Komisija/*Ente per le Ville Vesuviane* un *Ente per le Ville Vesuviane*/Komisija, C-445/07 P un C-455/07 P, EU:C:2009:529, 40. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 52 No tā izriet, ka *SFL* izvirzītais iebildums par apelācijas sūdzības nepieņemamību ir jānoraida.

Par lietas būtību

Par pirmo pamatu

– Lietas dalībnieku argumenti

- 53 Ar pirmo pamatu Komisija, kuru atbalsta Parlaments, apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu LESD 263. panta ceturtnās daļas un VNM regulas 18. panta 7. punkta interpretācijā, pārsūdzētā sprieduma 116.–120., 127. un 137. punktā uzskatīdama, ka strīdīgā noregulējuma shēma ir apstrīdams tiesību akts, kas rada saistošas tiesiskās sekas.
- 54 Vispirms Komisija norāda, ka tieši tā vai arī – attiecīgā gadījumā – Padome noregulējuma shēmai piešķir saistošas tiesiskās sekas, lai izvairītos no “patiesas atbildības nodošanas” judikatūras, kas izriet no sprieduma *Meroni*/Augstā iestāde, izpratnē. Pārsūdzētā sprieduma 132. punktā apgalvodama, ka Komisijai nav nekādu pilnvaru attiecībā uz noregulējuma shēmas grozīšanu, Vispārējā tiesa esot pārkāpusi VNM regulas 18. panta 7. punkta pirmās, otrās un septītās daļas noteikumus.
- 55 Turpinot – interpretācija, saskaņā ar kuru strīdīgā noregulējuma shēma rada patstāvīgas tiesiskās sekas neatkarīgi no tā, vai to ir apstiprinājusi Komisija vai – attiecīgā gadījumā – Padome, esot pretrunā judikatūrai, kas izriet no sprieduma *Meroni*/Augstā iestāde. Saskaņā ar šo judikatūru pilnvaras, kas ietver diskrecionāras varas īstenošanu, nevar tikt deleģētas autonomām vienībām, kuras nav paredzētas Līgumos. Saistošu lēmumu pieņemšanai, ko veic šādas vienības, vispārēji būtu jāattiecas tikai uz pilnībā tehniskiem jautājumiem, nepārsniedzot pamataktā noteiktās šaurās robežas. No VNM regulas 24. apsvēruma izrietot, ka minētā judikatūra ir vadījusi Savienības likumdevēju, kad tika pieņemta šī regula, ar kuru noregulējuma shēmas diskrecionāro aspektu pārbaude ir atstāta tikai tām Savienības iestādēm, kurām ir pilnvaras kredītiestāžu noregulējuma politikā.
- 56 Turklāt Komisija apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 130., 132. un 137. punktā norādīdama, ka tai jāizvērtē tikai daži noregulējuma shēmas apstiprināšanai noteicošie diskrecionārie aspekti, Vispārējā tiesa nav ņēmusi vērā faktu, ka diskrecionārie aspekti ir nesaraujami saistīti ar tehniskākiem aspektiem. Tādējādi, ja Komisijai jāizsaka iebildumi par noregulējuma shēmas diskrecionārajiem aspektiem, tā iebilstot pret šo shēmu kopumā.

- 57 Ar VNM regulu esot izveidota sarežģīta administratīvā procedūra tādā ziņā, ka saskaņā ar šīs regulas 18. panta 7. punktu noregulējuma procedūras rezultātā Komisija vai – attiecīgā gadījumā – Padome pieņemtu lēmumu apstiprināt iesniegto noregulējuma shēmu vai iebilst pret to. Savukārt VNV novērtējums iepriekš nenosakot šīs procedūras iznākumu. Līdz ar to minētajā procedūrā apstrīdami tiesību akti esot tikai tie pasākumi, ar kuriem galīgi tiek noteikta Komisijas vai Padomes nostāja šīs pašas procedūras beigās, izslēdzot starppasākumus, kuru mērķis ir sagatavot galīgo lēmumu.
- 58 Visbeidzot – attiecībā uz pārsūdzētā sprieduma 122., 124. un 140. punktā ietverto argumentu par VNM regulas 86. pantā paredzētajām tiesībām celt prasību par VNV lēmumiem Komisija atgādina, ka ar šīs regulas normām nevar grozīt Līgumos paredzēto pārsūdzības sistēmu.
- 59 *SFL* un VNV iebilst pret šo argumentāciju. Tie apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pamatoti nospriedusi, ka strīdīgā noregulējuma shēma ir apstrīdams tiesību akts, kas rada patstāvīgas tiesiskās sekas.
- 60 Vispirms tie norāda, ka it īpaši saskaņā ar VNM regulas 7. pantu, 18. panta 1. punktu, kā arī 20. pantu VNV ir atbildīga par noregulējuma shēmas plānošanu, izstrādi un pieņemšanu. Turpretī saskaņā ar šīs regulas 18. panta 7. punktu, lasot to kopsakarā ar tās 24. un 26. apsvērumu, Komisijas un Padomes loma esot vienīgi piedalīties noregulējuma procedūrā un kontrolēt noregulējuma shēmas diskrecionāros aspektus. Šajā ziņā *SFL* precizē, ka tad, ja 24 stundu laikā pēc noregulējuma shēmas nosūtīšanas Komisija vai Padome nav izteikušas iebildumus, tā stājas spēkā. Turklāt gadījumā, ja Komisija vai Padome nepiekrītu VNV izstrādātajai noregulējuma shēmai, pēdējai minētajai galīgais lēmums būtu jāpieņem atbilstoši to pamatnostādņiem.
- 61 VNV apgalvo, ka, lai gan VNM regulas 18. panta 7. punktā juridiskā un politiskā atbildība par noregulējuma shēmas diskrecionāriem aspektiem ir paredzēta Komisijai vai – attiecīgā gadījumā – Padomei, tā pārējos noregulējuma shēmas elementus tieši attiecina uz VNV. Šo iestāžu uzdevums esot vai nu apstiprināt, vai noraidīt noregulējuma shēmu, bet nekādā gadījumā – izstrādāt, attīstīt vai piemērot šo shēmu. Savienības likumdevējs specializētajai aģentūrai, kas ir VNV, esot uzticējis uzdevumu veikt ļoti tehniskus vērtējumus, kuri paredzot noregulējuma shēmas pieņemšanu. VNV esot atbildīga gan par noregulējuma darbību plānošanu, izstrādi un veikšanu, gan par to īstenošanas uzraudzību, ko veic valstu iestādes. Šādos apstākļos tai nevarot tikt liegtas tiesības aizstāvēt noregulējuma shēmu, nepārkāpjot tās tiesības uz aizstāvību.
- 62 Turpinājumā *SFL* un VNV apgalvo, ka apstiprinājums, atbilstoši kuram ar VNV lēmumu tiek izbeigta procedūra un kurš tādējādi finanšu iestādes noregulējuma gadījumā ir uzskatāms par apstrīdamu tiesību aktu, nav pretrunā judikatūrai, kas izriet no sprieduma *Meroni*/Augstā iestāde. Proti, ar VNM regulu tiek novērsta “patiesa atbildības nodošana” šīs judikatūras izpratnē, rūpējoties par to, lai Komisija un – attiecīgā gadījumā – Padome varētu kontrolēt vai pat iebilst pret jebkuru noregulējuma lēmuma diskrecionāro elementu. VNV uzskata, ka nepastāv nekādas pretrunas starp tiesībām celt prasību pret VNV kā noregulējuma shēmas autoru, no vienas puses, un to, ka Komisija un – attiecīgā gadījumā – Padome ir iesaistītas lēmumā par šo noregulējuma shēmu, no otras puses, kā arī to, ka tā nevar stāties spēkā, ja šīs iestādes pret to iebilst. Katrā ziņā VNV uzskata, ka tādas pilnvaras pieņemt visus noregulējuma lēmumus, kuras tai ir piešķirtas saskaņā ar VNM regulas 7. panta 2. punktu, nav kompetence, kas ar Līgumu būtu piešķirta Komisijai un ko tā būtu nolēmusi deleģēt, bet gan kompetence, ko Savienības likumdevējs ir radījis šajā regulā.

63 Visbeidzot *SFL* norāda, ka VNM regulas 90. un 120. apsvērumā, kā arī šīs regulas 7., 20. un 86. pantā ir minētas VNV pilnvaras, vienlaikus precizējot, ka tās pieņemtie lēmumi var tikt pārbaudīti Tiesā. Tādējādi minētās regulas 86. panta 2. punktā esot paredzēta šāda visu VNV lēmumu pārbaude; šie lēmumi, tāpat kā tie, kas attiecas uz noregulējuma shēmām, nevar tikt pārsūdzēti Pārsūdzību izskatīšanas grupā. Pretēja Komisijas argumentācija būtu pretrunā šiem šīs pašas regulas apsvērumiem un pantiem un līdz ar to būtu uzskatāma par interpretāciju *contra legem*.

– Tiesas vērtējums

64 Pirmais pamats attiecas uz jautājumu, vai Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 116.–120., 127., 137., 149. un 150. punktā nospriežot, ka strīdīgā noregulējuma shēma ir apstrīdams tiesību akts LESD 263. panta ceturrtās daļas izpratnē.

65 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka atcelšanas prasību LESD 263. panta ceturrtās daļas izpratnē, lasot to kopsakarā ar tā pirmo daļu, var celt par visām Savienības iestāžu vai struktūru pieņemtajām tiesību normām vai veiktajiem pasākumiem – neatkarīgi no to formas –, kas paredzēti tādu saistošu tiesisko seku radīšanai, kuras var ietekmēt fiziskas vai juridiskas personas intereses, būtiski mainot tās tiesisko stāvokli. Lai noskaidrotu, vai akts rada šādas sekas un vai tātad tas var būt šādas prasības priekšmets, jāaplūko šī akta būtība un jāizvērtē minētās sekas, ņemot vērā tādus objektīvus kritērijus kā minētā akta saturs, vajadzības gadījumā ņemot vērā tā pieņemšanas kontekstu, kā arī to izdevušās Savienības iestādes vai struktūras pilnvaras (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1981. gada 11. novembris, *IBM/Komisija*, 60/81, EU:C:1981:264, 9. punkts; 2021. gada 6. maijs, *ABLV Bank u.c./ECB*, C-551/19 P un C-552/19 P, EU:C:2021:369, 39. un 41. punkts, kā arī 2022. gada 12. jūlijs, *Nord Stream 2/Parlaments un Padome*, C-348/20 P, EU:C:2022:548, 62.–64. punkts un tajos minētā judikatūra).

66 Pirmām kārtām, attiecībā uz strīdīgās noregulējuma shēmas saturu ir taisnība, ka vispirms tās 1.–4. pantā ir noteikts, ka VNV “nolemj” piemērot *Banco Popular* noregulējuma procedūru, pamatojoties uz to, ka ir izpildīti VNM regulas 18. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi, pēc tam tās 5.–7. pantā ir noteikti piemērojami noregulējuma instrumenti un visbeidzot tās 9. un 10. pantā ir norādīts, ka *FROB* būs jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai īstenotu šo lēmumu, un ka šo īstenošanu veiks VNV.

67 Tomēr strīdīgās noregulējuma shēmas 12. panta 1. punktā ir paredzēts, ka tā “stājas spēkā” 2017. gada 7. jūnijā, nevis, kā Vispārējā tiesa to kļūdaini konstatējusi pārsūdzētā sprieduma 117. punktā, ka tā “stājas spēkā” šajā datumā. Turklāt šīs noregulējuma shēmas 13. pantā ir noteikts, ka tā ir adresēta *FROB* un par to tai paziņo pēc tam, kad to ir apstiprinājusi Komisija vai Padome.

68 No iepriekšējā punktā minētajām norādēm izriet, ka strīdīgā noregulējuma shēma, ko VNV pieņēma ar 2017. gada 7. jūnija izpildsesijas Lēmumu SRB/EES/2017/08, kas ir šajā lietā Vispārējā tiesā apstrīdētais akts, vēl nebija apstiprināta, un to apliecina pārsūdzētā sprieduma 77. un 78. punktā norādītais fakts, ka pēc tās pieņemšanas tā Komisijai tika paziņota 2017. gada 7. jūnijā plkst. 5.13 apstiprināšanai, kas notika tajā pašā dienā plkst. 6.30. No šīm norādēm arī izriet, ka šī noregulējuma stāšanās spēkā un līdz ar to tā saistošās tiesiskās sekas bija atkarīgas no tā apstiprināšanas.

- 69 Otrām kārtām, attiecībā uz strīdīgās noregulējuma shēmas pieņemšanas kontekstu jānorāda, kā minēts tās preambulā, ka tās juridiskais pamats ir VNM regula, it īpaši tās 18. pants. Ar šo regulu ieviestā sistēma ir balstīta uz konstatējumu, kas būtībā ir izklāstīts tās 24. un 26. apsvērumā, ka minētajā regulā paredzēto noregulējuma pilnvaru īstenošana ietilpst Savienības noregulējuma politikā, ko var definēt vienīgi Savienības iestādes, un ka, ņemot vērā noregulējuma lēmumu būtisko ietekmi uz dalībvalstu finanšu stabilitāti un pašu Savienību, kā arī uz dalībvalstu budžeta suverenitāti, pastāv novērtējuma brīvība katrās konkrētās noregulējuma shēmas pieņemšanā. No šiem apsvērumiem izriet, ka Savienības likumdevējs šo iemeslu dēļ ir uzskatījis par nepieciešamu paredzēt atbilstošu Padomes un Komisijas līdzdalību, proti, līdzdalību, kas stiprina nepieciešamo VNV darbības neatkarību, vienlaikus ievērojot principus par pilnvaru deleģēšanu aģentūrām, kuri noteikti spriedumā *Meroni/Augstā iestāde* un atgādināti 2014. gada 22. janvāra spriedumā *Apvienotā Karaliste/Parlaments un Padome* (C-270/12, EU:C:2014:18).
- 70 Šajos spriedumos Tiesa būtībā nosprieda, ka sekas, kas izriet no pilnvaru deleģēšanas, ir ļoti atšķirīgas, pirmkārt, atkarībā no tā, vai izpildes pilnvaras ir skaidri ierobežotas un līdz ar to tās var tikt stingri kontrolētas atbilstoši deleģējošās iestādes noteiktajiem kritērijiem vai, otrkārt, atkarībā no “rīcības brīvības, kas ietver plašu novērtējuma brīvību, kuru izmantojot, ir iespējams īstenot reālu ekonomikas politiku” (šajā nozīmē skat. spriedumu *Meroni/Augstā iestāde*, 43., 44. un 47. lappuse, kā arī spriedumu, 2014. gada 22. janvāris, *Apvienotā Karaliste/Parlaments un Padome*, C-270/12, EU:C:2014:18, 41. punkts).
- 71 Pirmā veida deleģēšana nevar būtiski grozīt sekas, kuras izraisa tās ietekmēto pilnvaru īstenošana, taču ar otrā veida deleģēšanu, ar ko tiek aizvietota deleģējošās iestādes izvēle ar iestādes, kurai tiek deleģētas pilnvaras, izvēli, tiek īstenota “patiesa atbildības nodošana” (spriedums *Meroni/Augstā iestāde*, 43. lappuse, kā arī spriedums, 2014. gada 22. janvāris, *Apvienotā Karaliste/Parlaments un Padome*, C-270/12, EU:C:2014:18, 42. punkts). Lietā, kurā pasludināts spriedums *Meroni/Augstā iestāde*, Tiesa nosprieda, ka pilnvaru deleģēšana šajā lietā, piešķirot attiecīgajām iestādēm “rīcības brīvību, kas ietver plašu novērtējuma brīvību”, nevar tikt uzskatīta par saderīgu ar “Līguma prasībām”, vienlaikus precizējot, ka Augstā iestāde, paturēdama sev tikai iespēju atteikties apstiprināt šo iestāžu lēmumus, nav izmantojusi pietiekamas pilnvaras, lai izvairītos no šādas atbildības pārņemšanas (šajā nozīmē skat. spriedumu *Meroni/Augstā iestāde*, 47. lappuse).
- 72 No sprieduma *Meroni/Augstā iestāde* 44. lappusē ietvertajiem apsvērumiem izriet, ka judikatūra, kas izriet no šī sprieduma, ir balstīta uz premisu, ka Savienības institucionālajai struktūrai raksturīgais pilnvaru līdzsvars ir Līgumos piešķirta pamatgarantija un ka plašas rīcības brīvības deleģēšana apdraudētu šo garantiju, jo ar to šīs pilnvaras tiktu piešķirtas iestādēm, kuras nav Līgumos noteiktās iestādes, lai nodrošinātu un kontrolētu to īstenošanu saskaņā ar savām attiecīgajām pilnvarām. Ņemot vērā minētā sprieduma 43. un 46. lappusē ietvertos apsvērumus, šajā judikatūrā paredzētā plašā rīcības brīvība tostarp skar attiecīgās politikas jomas pamatjautājumus, kas ietver plašu rīcības brīvību, lai saskaņotu dažādus mērķus, kuri dažkārt ir pretrunīgi.
- 73 Konkrētāk – no minētās judikatūras izriet, ka tās radīto pilnvaru deleģēšanas principu piemērojamība aģentūrām ir atkarīga nevis no to aktu individuālā vai vispārīgā rakstura, kurus aģentūras ir tiesīgas pieņemt, bet tikai no tā, vai deleģēšana attiecas uz plašu rīcības brīvību vai, gluži pretēji, uz precīzi noteiktām īstenošanas pilnvarām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 22. janvāris, *Apvienotā Karaliste/Parlaments un Padome*, C-270/12, EU:C:2014:18, 54., 65. un 66. punkts).

- 74 Kā izriet no VNM regulas 24. un 26. apsvēruma, ar šo regulu ieviestās sistēmas mērķis ir konkretizēt principus, kas izstrādāti spriedumā *Meroni/Augstā iestāde un atgādināti 2014. gada 22. janvāra spriedumā Apvienotā Karaliste/Parlaments un Padome (C-270/12, EU:C:2014:18)*.
- 75 Nav šaubu, ka saskaņā ar VNM regulas 7. panta 2. punktu VNV uzdevums ir pieņemt visus noregulējuma lēmumus, tostarp attiecībā uz finanšu iestādēm un grupām, kuras tiek uzskatītas par nozīmīgām finanšu stabilitātei Savienībā, kā arī citām pārrobežu grupām. Šajā ziņā VNM regulas 18. panta 1. un 6. punktā ir noteikts, ka VNV pieņem noregulējuma shēmu attiecībā uz šīm vienībām un grupām tikai tad, ja tā pēc tam, kad ir saņēmusi paziņojumu no ECB novērtējuma par attiecīgās vienības maksātnespēju vai maksātnespējas iespējamību, vai pēc savas iniciatīvas konstatē, ka ir izpildīti šīs regulas 18. panta 1. punkta a)–c) apakšpunktā precizētie noregulējuma nosacījumi. Šie nosacījumi attiecas uz vienības maksātnespēju vai maksātnespējas iespējamību, alternatīvu pasākumu neesamību noregulējumam, kā arī tā nepieciešamību sabiedrības interesēs.
- 76 Ja šie nosacījumi ir izpildīti, VNV, pamatojoties uz VNM regulas 18. panta 6. punktu, pieņem noregulējuma shēmu, ar kuru attiecīgā vienība tiek pakļauta noregulējuma procedūrai, un nosaka, kā tai piemēro šīs regulas 22. panta 2. punktā minētos noregulējuma instrumentus, kā arī izmanto Vienotā noregulējuma fondu. Minētās regulas 22. panta 4. punktā ir precizēts, ka šos instrumentus, izņemot aktīvu nodalīšanas instrumentu, var piemērot atsevišķi vai kopā, lai sasniegtu šīs pašas regulas 14. pantā paredzētos noregulējuma mērķus saskaņā ar noregulējuma principiem, kas noteikti šīs regulas 15. pantā.
- 77 Tomēr, lai gan ar divos iepriekšējos punktos minētajām tiesību normām VNV ir piešķirta plaša rīcības brīvība attiecībā uz to, vai un ar kādiem līdzekļiem attiecīgajai vienībai jāpiemēro noregulējums, saskaņā ar VNM regulas 18. panta 1. un 4.–6. punktu šī brīvība ir ierobežota ar objektīviem kritērijiem un nosacījumiem, kas ierobežo VNV darbības jomu un ir saistīti gan ar nosacījumiem, gan ar noregulējuma instrumentiem. Turklāt šajā regulā ir paredzēta Komisijas un Padomes dalība noregulējuma shēmas pieņemšanas procedūrā, kurai, lai tā stātos spēkā, jāsaņem Komisijas un – attiecīgā – gadījumā Padomes piekrišana.
- 78 Tādējādi saskaņā ar VNM regulas 30. panta 1. un 2. punktu VNV informē Komisiju par visiem pasākumiem, kurus tā veic, lai sagatavotu noregulējumu, un ar Komisiju un Padomi apmainās ar visu informāciju, kas nepieciešama to uzdevumu veikšanai. Saskaņā ar šīs regulas 43. panta 3. punktu Komisija norīko pārstāvi, kuram ir tiesības piedalīties VNV izpildsesiju un plenārsesiju sanāksmēs kā pastāvīgam novērotājam, un šim pārstāvim ir tiesības piedalīties debatēs un piekļūt visiem dokumentiem.
- 79 Turklāt VNM regulas 18. panta 7. punkta pirmajā daļā ir noteikts, ka VNV noregulējuma shēmu nosūta Komisijai tūlīt pēc tās pieņemšanas, un tās otrajā un trešajā daļā ir noteikts, ka 24 stundu laikā pēc tās pieņemšanas Komisija vai nu apstiprina noregulējuma shēmu, vai izsaka iebildumus par šīs shēmas diskrecionārajiem aspektiem, izņemot tos, kas attiecas uz sabiedrības interešu kritērija ievērošanu un Vienotā noregulējuma fonda izmantošanai paredzēto summu. Attiecībā uz šiem pēdējiem diskrecionārajiem aspektiem trešajā daļā ir precizēts, ka Komisija 12 stundu laikā pēc minētās nosūtīšanas var ieteikt Padomei izteikt iebildumus. Visbeidzot šīs regulas 18. panta 7. punkta piektā daļa noteic, ka noregulējuma shēma var stāties spēkā tikai tad, ja 24 stundu laikā no brīža, kad VNV nosūtījusi noregulējuma shēmu, Padome vai Komisija nav izteikušas iebildumus.

- 80 Tādējādi VNM regulas 18. panta 7. punktā ir paredzēts, ka noregulējuma shēmas stāšanās spēkā ir atkarīga no tā, vai to apstiprina Komisija, ja Komisija vai Padome nav cēlusi iebildumus. Komisijai apstiprinot šādu noregulējumu, tai ir pilnībā jāuzņemas tai Līgumos noteiktie pienākumi.
- 81 No šī sprieduma 75.–80. punkta izriet, ka ar VNM regulas 18. panta noteikumiem, uz kuru pamata tika pieņemta strīdīgā noregulējuma shēma, var izvairīties no “atbildības pārņemšanas” judikatūras, kas izriet no sprieduma *Meroni/Augstā iestāde*, izpratnē. Proti, lai gan ar šīm tiesību normām VNV ir piešķirtas pilnvaras izvērtēt, vai šajā gadījumā ir izpildīti noregulējuma shēmas pieņemšanas nosacījumi, un noteikt šādas shēmas vajadzībām nepieciešamos instrumentus, ar šīm tiesību normām Komisijai vai – attiecīgā gadījumā – Padomei ir piešķirta atbildība par galīgo vērtējumu attiecībā uz tās rīcības brīvības aspektiem, kuri ietilpst Savienības politikā kredītiestāžu noregulējuma jomā un kuri, kā izriet no VNM regulas 14. panta un 24., 26. un 62. apsvēruma, ietver dažādu mērķu un interešu izsvēršanu nolūkā saglabāt Savienības finanšu stabilitāti un iekšējā tirgus integritāti, ņemt vērā dalībvalstu fiskālo suverenitāti, kā arī akcionāru un kreditoru interešu aizsardzību.
- 82 Trešām kārtām, attiecībā uz VNV pilnvarām jānorāda, ka pārsūdzētā sprieduma 129. un 130. punktā Vispārējās tiesas izmantotajā interpretācijā, saskaņā ar kuru noregulējuma shēma var radīt saistošas tiesiskās sekas neatkarīgi no Komisijas apstiprinājuma lēmuma, nav ievērotas ne pilnvaras, kuras VNV piešķirtas ar VNM regulu, ne judikatūra, kas izriet no sprieduma *Meroni/Augstā iestāde*.
- 83 Proti, lai gan šīs regulas 7. un 18. pantā ir paredzēts, ka VNV uzdevums ir izstrādāt un pieņemt noregulējuma shēmu, tajos tai tomēr nav piešķirtas pilnvaras pieņemt tiesību aktu, kas rada patstāvīgas tiesiskās sekas. Noregulējuma procedūrā, kas izriet no VNM regulas 18. panta, Komisijas apstiprinājums, kā Vispārējā tiesa to pamatoti ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 128. punktā, ir obligāts elements, lai noregulējuma shēma stātos spēkā.
- 84 Šim apstiprinājumam ir izšķiroša nozīme arī attiecīgās noregulējuma shēmas saturā.
- 85 Proti, lai gan VNM regulas 18. panta 7. punktā Komisijai ir ļauts apstiprināt šādu noregulējumu, neceļot iebildumus par tās diskrecionārajiem aspektiem, ne arī iesakot Padomei tos formulēt, tas arī ļauj Komisijai un Padomei ar savu vērtējumu aizstāt VNV vērtējumu attiecībā uz šiem diskrecionārajiem aspektiem, paužot iebildumus pret tiem, un tādā gadījumā VNV saskaņā ar šī 18. panta 7. punkta septīto daļu astoņu stundu laikā jāgroza šis noregulējums atbilstoši Komisijas vai Padomes izteiktajiem pamatiem, lai minētais noregulējums stātos spēkā.
- 86 Vēl jānorāda, kā izriet no šīs regulas 18. panta 8. punkta, ka Padomes iebildums, kas ir pamatots ar to, ka nav izpildīts sabiedrības interešu kritērijs, galu galā kavē attiecīgās vienības noregulējumu saskaņā ar minēto regulu, un šī vienība tad ir jālikvidē noteiktā kārtībā saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem.
- 87 Šajā lietā Komisija ar Lēmumu 2017/1246 apstiprināja strīdīgo noregulējuma shēmu. Kā tā tieši uzsvēra šī lēmuma 4. apsvērumā, apstiprinot šo noregulējumu, Komisija pauda savu “piekrišanu” tās saturam, kā arī “VNV sniegtajam pamatojumam, kāpēc noregulējums ir nepieciešams sabiedrības interesēs”. Šajā ziņā, kā tiesas sēdē norādīja Komisija, noregulējuma shēmas diskrecionārie aspekti, kas attiecas gan uz noregulējuma nosacījumu noteikšanu, gan uz noregulējuma instrumentu noteikšanu, ir nesaraujami saistīti ar tehniskākiem noregulējuma

aspektiem. Tādēļ, pretēji tam, ko Vispārējā tiesa ir apgalvojusi pārsūdzētā sprieduma 137. punktā, nosakot apstrīdamo tiesību aktu, noregulējuma shēmas, kuru Komisija ir apstiprinājusi kopumā, kontekstā nevar nošķirt šos diskrecionāros un tehniskos aspektus.

- 88 Tādējādi VNV strīdīgajā noregulējuma shēmā noteiktais noregulējuma pasākums tika pieņemts galīgi tikai ar Komisijas apstiprinājuma lēmumu, un šī darbība radīja saistošas tiesiskās sekas, tādēļ, ņemot vērā it īpaši spriedumā *Meroni/Augstā* iestāde izstrādātos principus, tieši Komisijai, nevis VNV jāatbild par minēto noregulējuma darbību Savienības tiesā.
- 89 Līdz ar to no strīdīgās noregulējuma shēmas satura, pieņemšanas konteksta un VNV pilnvarām izriet, ka tā nav radījusi saistošas tiesiskās sekas, kas varētu ietekmēt juridiskas vai fiziskas personas intereses, tādēļ tā nav akts, par kuru var celt atcelšanas prasību saskaņā ar LESD 263. panta ceturto daļu.
- 90 Vispārējās tiesas pārsūdzētā sprieduma 121.-123. punktā izklāstītie apsvērumi nevar atspēkot iepriekš minēto vērtējumu.
- 91 Šajā ziņā pretēji tam, ko Vispārējā tiesa ir nospriedusi šajos punktos, no VNM regulas 86. panta 1. un 2. punkta nevar secināt, ka par strīdīgo noregulējuma shēmu var celt atcelšanas prasību. Proti, kā norāda Komisija, ar regulas noteikumiem nevar grozīt LESD paredzēto prasību celšanas sistēmu. Turklāt no paša VNM regulas noteikumu formulējuma izriet, ka tajās paredzētās prasības ir jāceļ Tiesā “saskaņā ar [LESD] 263. pantu”, un tas nozīmē, ka tām jāatbilst tajā ietvertajam nosacījumam par apstrīdētā tiesību akta apstrīdamību.
- 92 Protams, 2021. gada 6. maija sprieduma *ABLV Bank u.c./ECB* (C-551/19 P un C-552/19 P, EU:C:2021:369) 56. un 66. punktā Tiesa būtībā ir nospriedusi, ka noregulējuma shēma kā sarežģītas noregulējuma procedūras galīgais rezultāts var tikt pārbaudīta Savienības tiesā. Tomēr lietā, kurā taisīts šis spriedums, Tiesai tika lūgts izvērtēt tāda Vispārējās tiesas nolēmuma tiesiskumu, ar kuru par nepieņemamām atzītas atcelšanas prasības, kas ir vērstas nevis pret šādu noregulējuma shēmu, bet gan pret ECB sagatavojošiem aktiem, kuros ir konstatēta vienību maksātnespēja vai maksātnespējas iespējamība VNM regulas 18. panta 1. punkta izpratnē. Tādēļ 56. un 66. punktā izklāstītie apsvērumi jālasa, ņemot vērā Tiesas pastāvīgo judikatūru par sarežģītām procedūrām, saskaņā ar ko, ja pastāv akti, kuru izstrāde notiek vairākos procesuālos posmos, akts, par ko var celt atcelšanas prasību, principā ir tikai pasākums, ar kuru procedūras beigās tiek galīgi noteikta kompetentās Savienības iestādes vai struktūras nostāja, izslēdzot starppasākumus, kuru mērķis ir sagatavot šo galīgo pasākumu un kuri nerada autonomas tiesiskās sekas (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1981. gada 11. novembris, *IBM/Komisija*, 60/81, EU:C:1981:264, 10. punkts; 2021. gada 3. jūnijs, *Ungārija/Parlaments*, C-650/18, EU:C:2021:426, 43. un 46. punkts, kā arī 2022. gada 22. septembris, *IMG/Komisija*, C-619/20 P un C-620/20 P, EU:C:2022:722, 103. punkts).
- 93 Šādā sarežģītā procedūrā akti, kas pieņemti galīgā akta pieņemšanas sagatavošanas posmos, ja tie nerada autonomas tiesiskās sekas, nevar būt atcelšanas prasības priekšmets.
- 94 Pretēji tam, ko Vispārējā tiesa ir nospriedusi pārsūdzētā sprieduma 122.–124. punktā, no VNM regulas 86. panta un 2021. gada 6. maija sprieduma *ABLV Bank u.c./ECB* (C-551/19 P un C-552/19 P, EU:C:2021:369) tāpat nevar secināt, ka strīdīgā noregulējuma shēma būtu akts, par kuru Vispārējā tiesā var tikt celta atcelšanas prasība, lai gan tas nebija attiecīgās noregulējuma procedūras galīgais rezultāts, jo tas materializējās tikai ar to, ka Komisija apstiprināja šo shēmu, un, kā izriet no iepriekš izklāstītās analīzes, tas neradīja patstāvīgas tiesiskās sekas.

- 95 Iepriekš izklāstīto vērtējumu nevar apšaubīt arī apsvērumi, kurus Vispārējā tiesa izklāstījusi pārsūdzētā sprieduma 146. un 147. punktā un saskaņā ar kuriem tas, ka strīdīgā noregulējuma shēma netiek atzīta par apstrīdamu, izraisītu prasītāju pirmajā instancē tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpumu.
- 96 Komisijas lēmumam par apstiprināšanu, kāds ir Lēmums 2017/1246, savukārt piemīt tāda tiesību akta iezīmes, par kuru var celt atcelšanas prasību saskaņā ar LESD 263. panta ceturto daļu. Atcelšanas prasībā, kas vērsta pret šādu lēmumu, attiecīgās fiziskās vai juridiskās personas var atsaukties uz noregulējuma shēmas prettiesiskumu, ko šī iestāde apstiprinājusi, tādējādi piešķirot tai saistošas tiesiskās sekas, un tas tām nodrošina pietiekamu tiesību aizsardzību tiesā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 13. oktobris, *Deutsche Post* un Vācija/Komisija, C-463/10 P un C-475/10 P, EU:C:2011:656, 53. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra). Šajā ziņā jāprecizē, kā izriet no šī sprieduma 87. un 88. punkta, ka tiek uzskatīts, ka Komisija ar šādu apstiprinājumu piekrīt šajā noregulējuma shēmā ietvertajiem elementiem un pamatiem, līdz ar to tai vajadzības gadījumā par tiem jāatbild Savienības tiesā.
- 97 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka strīdīgā noregulējuma shēma nav apstrīdams tiesību akts LESD 263. panta ceturtais daļas izpratnē.
- 98 Tādēļ pārsūdzētais spriedums jāatceļ, ciktāl ar to par pieņemamu ir atzīta prasība atcelt šo noregulējumu.

Par otro un trešo pamatu

- 99 Tā kā pārsūdzētais spriedums ir atcelts, pamatojoties uz pirmo pamatu, otrais un trešais apelācijas pamats nav jāizvērtē.

Par prasību Vispārējā tiesā

- 100 Atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. panta pirmās daļas otrajam teikumam Vispārējās tiesas nolēmuma atcelšanas gadījumā Tiesa pati var pieņemt galīgo spriedumu šajā lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija.
- 101 Tā tas ir izskatāmajā lietā, jo Tiesas rīcībā ir visi vajadzīgie elementi, lai lemtu par pirmajā instancē celtās prasības pieņemamību.
- 102 Šī sprieduma 66.–97. punktā izklāstīto iemeslu dēļ strīdīgā noregulējuma shēma nav apstrīdams tiesību akts LESD 263. panta ceturtais daļas izpratnē.
- 103 Šādos apstākļos Vispārējā tiesā celtā *Fundación* un *SFL* prasība jānoraida kā nepieņemama.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 104 Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktu, ja apelācijas sūdzība ir pamatota un Tiesa lieta taisa galīgo spriedumu, tā lemj par tiesāšanās izdevumiem.

- 105 Šī paša reglamenta 138. panta 1. punktā, kas ir piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 184. panta 1. punktu, ir paredzēts, ka lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.
- 106 Tā kā šajā lietā *SFL* spriedums apelācijas tiesvedībā ir nelabvēlīgs, tam, ņemot vērā Komisijas prasījumus, jāpiespriež segt savus, kā arī atlīdzināt šīs iestādes tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā. Tā kā *Fundación* un *SFL* spriedums pirmajā instancē ir nelabvēlīgs, saskaņā ar VNV un *Banco Santander* prasījumiem tiem ir jāpiespriež segt savus, kā arī atlīdzināt VNV un *Banco Santander* tiesāšanās izdevumus pēdējā minētajā tiesvedībā.
- 107 Šī paša reglamenta 138. panta 3. punktā, kas ir piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz tā 184. panta 1. punktu, ir paredzēts, ka tad, ja lietas dalībniekiem spriedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs, lietas dalībnieki savus tiesāšanās izdevumus sedz paši. Tā kā VNV spriedums ir nelabvēlīgs attiecībā uz prasības pieņemamību, kas vienīgā tiek aplūkota apelācijas tiesvedībā, tā savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar apelācijas sūdzību sedz pati.
- 108 Atbilstoši Reglamenta 140. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz tā 184. panta 1. punktu, dalībvalstis un iestādes, kas iestājušās lietā, savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas. Tātad Spānijas Karaliste, Parlaments un Padome, personas, kas iestājušās lietā pirmajā instancē, savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar tiesvedību pirmajā instancē, kā arī apelācijas tiesvedību sedz pašas. Komisija kā persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē, savus tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā sedz pati.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

- 1) **Atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2022. gada 1. jūnija spriedumu *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno* un *SFL/VNV* (T-481/17, EU:T:2022:311), ciktāl tajā par pieņemamu atzīta prasība, kuru cēlis *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno* un *Stiftung für Forschung und Lehre (SFL)*, lūdzot atcelt Vienotās noregulējuma valdes izpildsesijas 2017. gada 7. jūnija Lēmumu SRB/EES/2017/08 par noregulējuma shēmas pieņemšanu attiecībā uz *Banco Popular Español SA*.**
- 2) ***Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno* un *Stiftung für Forschung und Lehre (SFL)* prasību atcelt Lēmumu SRB/EES/2017/08 noraidīt kā nepieņemamu.**
- 3) ***Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno* un *Stiftung für Forschung und Lehre (SFL)* sedz savus, kā arī atlīdzina Vienotās noregulējuma valdes un *Banco Santander SA* tiesāšanās izdevumus saistībā ar tiesvedību pirmajā instancē. *SFL* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo apelācijas tiesvedību.**
- 4) **Vienotā noregulējuma valde sedz savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo apelācijas tiesvedību.**
- 5) **Spānijas Karaliste, Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome sedz savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar tiesvedību pirmajā instancē un šo apelācijas tiesvedību. Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar tiesvedību pirmajā instancē.**

[Paraksti]